

РЕШЕНИЕ

№ 38

гр. С., 17.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – С. в публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мирослав Ст. Христов

при участието на секретаря Гл.Н.
като разгледа докладваното от Мирослав Ст. Христов Административно наказателно дело № 20213420200817 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. във връзка с чл.84 от ЗАНН.

*Жалбоподателят – „С.-А.“ ООД, ЕИК **, със седалище и адрес на управление- гр. С., ул.”Д.” № 16, представлявано от В. Г. Г. обжалва Наказателно постановление № СС-23-ДНСК-98/ 22.11.2021г. на началника на ДНСК– София, с което му е било наложено административно наказание- имуществена санкция в размер на 20 000 / двадесет хиляди / лева за извършени нарушения по чл.142, ал.5, т.3 и 7 във вр.с чл.169, ал.1, т.3, чл.144, ал.1, т.9 и чл.166, ал.1, т.1, предл.1 от ЗУТ. Жалбоподателят твърди, че атакуваното наказателно постановление е издадено в нарушение на процесуалните и материални изисквания на закона. Оспорва изцяло констатациите по АУАН и НП.*

Ответникът – ДНСК– София, надлежно уведомен, не се явява представител, вместо тях юриконсулт Д. КР., надлежно упълномощена и приета от съда.

Жалбоподателят „С.-А.“ ООД, надлежно уведомен, не се явява представител, вместо него- проц.представител адв.Тр.С. при АК-С..

Районна прокуратура- С.- надлежно уведомена, не се явява представител, не депозира становище по делото.

В съдебно заседание бяха призовани в качеството им на свидетели лицата КР. Й. К.– актосъставител и ИВ. Д. К.- свидетел по акта. Същите се явиха и дадоха своите показания добросъвестно като съда ги прие и приобщи като доказателства по делото.

След даване ход на делото проц.представител на жалбоподателя заяви, че поддържа

жалбата в цялост, така както е предявена и не възразява да се приемат предявените с нея писмени доказателства. Беше направено искане за допускане на съдебно-строителна експертиза, което съда след изслушване становището на ответната страна счете за неоснователно и с мотивирано протоколно определение го отхвърли като такова.

От страна на проц.представител на АНО беше заявено, че считат жалбата за неоснователна.

Съдът, като прецени представените по делото доказателства и като обсъди доводите на страните, прие за установено следното:

Фирмата на жалбоподателя „С.-А.“ ООД, в качеството си на лице- консултант по смисъла на чл.166, ал.1, т.1, предл.1 от ЗУТ, упражняващо дейност съгласно Удостоверение № РК-0069/ 26.11.2018г., издадено от началника на ДНСК, въз основа на договор от 02.04.2021г. с възложителя Мерхат Митат Хълми, е извършила оценка за съответствие на инвестиционен проект с основните изисквания към строежите по реда на чл.142, ал.6, т.2 от ЗУТ за строеж „Двуетажна жилищна сграда с магазин за промишлени стоки и салон за красота“- строеж пета категория, ЗП=169,82 кв.м., РЗП=286,14 кв.м., находящ се в урегулиран поземлен имот /УПИ/ XXV-1988 „ниско жилищно застрояване и обществено обслужване“, кв.60 по плана на гр.Д., поземлен имот /ПИ/ с идентификатор № 24030.501.1988 по кадастралната карта и кадастралните регистри /КККР/ на гр.Д., с административен адрес: гр.Д., ул.“Шуменско шосе“ № 67, община Д., област С., без наличието на положително становище на органите на държавния здравен контрол, в нарушение на чл.142, ал.5, т.3 и т.7 от ЗУТ във вр.с чл.169, ал.1, т.3 и чл.144, ал.1, т.9 от ЗУТ.

Нарушението е било установено от служители на РДНСК- С. при извършване на служебна проверка по реда на чл.156, ал.1, ал.2 и ал.3 от ЗУТ относно законосъобразността на издадено от главния архитект на община Д. разрешение за строеж № 28/ 05.05.2021г. и съгласуван и одобрен на същата дата инвестиционен проект, като самостоятелна част от комплексен проект за инвестиционна инициатива /КПИИ/. Проверката била отразена в констативен протокол № РС-108/ 11.05.2021г., като при същата е било констатирано, че за инвестиционния проект липсват данни за положително становище на органите на държавния здравен контрол за обект с обществено предназначение по смисъла на § 1, т.9 от ДР на ЗЗ в нарушение на чл.144, ал.1, т.9 от ЗУТ.

Нарушенията били извършени от „С.-А.“ ООД на 06.04.2021г.- датата на завеждане на комплексния доклад в общинската администрация с вх.№ П-3245/ 06.04.2021г., в гр.С., където е седалището и адреса на управление на дружеството, според становището на АНО.

Въз основа на съставения от служители на РДНСК- С. констативен протокол № РС-108/ 11.05.2021г. на основание чл.36 от ЗАНН и чл.238, ал.2, т.2 от ЗУТ е бил съставен АУАН № СС-23/ 19.07.2021г. за установените нарушения. Актът бил съставен в отсъствието на посочения за нарушител при условията на чл.40, ал.2 от ЗАНН, след отправена покана изх.№ РС-Д-147-00-245/ 09.06.2021г., като на 29.07.2021г. същия е бил предявен на Анна Илиева Кулева- упълномощен представител на „С.-А.“ ООД.

В законоустановения 3-дневен срок в РДНСК-С. не е постъпило възражение по акта, което било отразено в констативен протокол от 03.08.2021г. Въз основа на посоченият АУАН, по-късно било съставено и обжалваното НП.

Съдът в изпълнение на задължението си за контрол по законосъобразността на образуването и провеждането на административно – наказателното производство, установи следното:

Въз основа на установената фактическа обстановка и след като се запозна с всички доказателства по административно-наказателното дело, настоящия съдебен състав счита, че жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена в срока за обжалване и от процесуално легитимна страна.

Разгледана по същество жалбата е и основателна, макар и не по изложените в нея доводи и съображения, а тъй като обжалваното НП е незаконосъобразно по няколко самостоятелни основания:

Съгласно нормата на чл.166, ал.1, т.1, предл.1 от ЗУТ консултантът въз основа на писмен договор с възложителя извършва оценяване на съответствието на инвестиционните проекти.

В чл.142, ал.5, т.3 от ЗУТ е посочено, че оценката обхваща проверка за съответствие с изискванията на нормативните актове по всяко от основните изисквания към строежите по чл.169, ал.1 от ЗУТ и изискванията по чл.169, ал.3 от ЗУТ, а по т.7 от същия член на ЗУТ- други специфични изисквания към определени видове строежи съгласно нормативен акт, ако за обекта има такива.

Съобразно нормата на чл.144, ал.1, т.9 от ЗУТ инвестиционните проекти се съгласуват и одобряват след писмено заявление на възложителя и след представяне на данни за положително становище на органите на държавния здравен контрол за инвестиционни проекти за обекти с обществено предназначение по смисъла на § 1, т.9 от ДР на Закона за здравето, където пък е посочено, че такива са бръснарски, фризьорски и козметични салони и др. изрично посочени в тази норма.

Въпреки изложеното по-горе настоящия съдебен състав установи, че в съставеният против дружеството акт е посочено, че нарушението е извършено от м.февруари 2021г.-дата, отбелязана в графичната част в плана за застрояване, до 06.04.2021г. в гр.С., предвид обстоятелството, че седалището и адреса на управление на дружеството било в гр.С.. В наказателното постановление обаче е прието, че нарушението е осъществено на 06.04.2021г., на която дата е било входирано в деловодството на общинска администрация Д., заявление с вх. № П-3245/ 06.04.2021г. за одобряване на комплексния доклад, в едно със съпътстващата го документация, част от която е и оценката за съответствие. Т. е. в хода на производството е било прието, че едни и същи действия са извършени през два различни периода от време и дати, което освен че не отговаря на обективната истина, представлява и нарушение на процесуалните правила. От приложените по преписката заявления е видно, че със Заявление № П-2345 от 06.04.2021г. пред компетентните органи в Община Д. е бил представен за

съгласуване и одобряване комплексния доклад, по който се издава разрешение за строеж. С оглед на това остава неясно защо при съставяне на акта като дата на извършване на нарушението е бил приет периода от м.февруари 2021г. до 06.04.2021г. , като следва да се отбележи, че в ЗАНН и в НПК не е предвидена хипотеза, при която грешното посочване на датата на извършване на деянието да може да се квалифицира като техническа грешка.

От своя страна наказващият орган е приел, че правилната дата е 06.04.2021г. По този начин от една страна в постановлението са били въведени нови обстоятелства, които не са били известни на нарушителя при съставяне на акта, а от друга неправилно е било прието, че това е датата на извършване на нарушението. Този извод съдът прави въз основа на разпоредбата на чл.237, ал.1, т.6 от ЗУТ, която предвижда наказание за лице, което е извършило оценка за съответствие на инвестиционния проект в нарушение на изискванията на чл.142, ал.5 от ЗУТ. Т. е. изпълнителното деяние се състои в извършване на оценката и за неговата съставомерност не се изисква представянето ѝ пред съответните органи.

Ако хипотетично се възприеме за правилен довода на АНО, то тогава неясно защо е прието от него, че нарушението е било извършено в гр.С., само поради обстоятелството, че седалището и адреса на управление на дружеството е бил в гр.С., при положение, че се приема като дата, тази на която заявлението е било подадено от жалбоподателя в Община Д.. Т.е. с други думи след като АНО е приел, че с подаването на заявлението жалбоподателя е извършил посоченото по-горе нарушение, то неправилно е приел, че същото е било извършено в гр.С., а не както е следвало в гр.Д.. Седалището и адреса на управление на фирмата на жалбоподателя е ирелевантно за мястото на извършването на нарушението, ако се възприеме за правилно определена датата на извършването на нарушението от страна на АНО.

Именно във връзка с изложеното по-горе става ясно, че е нарушена императивната норма на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, съобразно която в НП се описва нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават. Неправилно определената дата и място на извършване на нарушението винаги съставляват съществено процесуално нарушение, водещо до единствения законосъобразен резултат на отмяна на обжалваното НП.

Извън установените съществени нарушения на процесуалните правила, настоящия съдебен състав счита, че и неправилно е бил приложен материалния закон. С описаното изпълнително деяние, дружеството е допуснало не едно, а две административни нарушения, за всяко от които се налага отделно административно наказание. Както липсата на съответствие с изискванията на нормативните актове по всяко от основните изисквания към строежите по чл. 169, ал. 1 и изискванията по чл. 169, ал. 3 от ЗУТ /липсват посочени кои са те в обжалваното НП, което е допълнителен довод за нарушено право на защита на наказаното лице /, така и липсата на положително становище от органите на държавния здравен контрол за обект с обществено предназначение по смисъла на § 1, т.9 от ДР на Закона за здравето, осъществяващи други специфични изисквания към определени видове строежи съгласно нормативен акт, представляват по естеството си отделни

административни нарушения, попадащи под хипотезиса на чл.142, ал.5, т.3 и т.7 от ЗУТ, които обосновават налагането на самостоятелни административни наказания на нарушителя.

Безспорно в случая, както в АУАН, така и в наказателното постановление са визирани две самостоятелни деяния:

- първото от тях по чл.142, ал.5, т.3 от ЗУТ, че в комплексния доклад, изготвен от фирмата на жалбоподателя „С.-А.“ ООД липсва съответствие с изискванията на нормативните актове по всяко от основните изисквания към строежите по чл. 169, ал. 1 и изискванията по чл. 169, ал. 3 от ЗУТ. Тук не е посочено кои са тези нормативни изисквания, което е по своето естество отделно самостоятелно нарушение, тъй като по този начин наказаното лице не може да знае какви са точно нарушенията от него нормативни изисквания, които липсват, и

- второто по чл.142, ал.5, т.7 от ЗУТ – в комплексния доклад, изготвен от фирмата на жалбоподателя „С.-А.“ ООД липсва положително становище от органите на държавния здравен контрол за обект с обществено предназначение по смисъла на § 1, т.9 от ДР на Закона за здравето, осъществяващи други специфични изисквания към определени видове строежи съгласно нормативен акт.

Няма спор, че с наказателното постановление е наложена една имуществена санкция.

Съгласно чл.18 от ЗАНН, когато с едно деяние са извършени няколко административни нарушения или едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях. В конкретния случай, отговорността на жалбоподателя „С.-А.“ ООД е ангажирана за две отделни нарушения, за които противно на закона е наложено само едно административно наказание. Този недостатък е съществен, не може да бъде преодолян в съдебната фаза на процеса и обуславя отмяната на наказателното постановление на самостоятелно правно основание, тъй като в обжалваното наказателно постановление са посочени като извършени две отделни административни нарушения, а е наложено само едно административно наказание.

Налагането на едно наказание за няколко отделни нарушения прави неясна волята на наказващия орган за кое точно от нарушенията е ангажирана отговорността на санкционираното лице и за кое нарушение е наложена санкцията. С налагането на една санкция привлеченото към отговорност лице е поставено в невъзможност да разбере за кое нарушение му се налага същата и по този начин се нарушава правото му на защита.

Предвид горното, в случая е допуснато съществено нарушение, което не може да бъде санирано нито в хода на административно-наказателното производство, нито в съдебното.

Поради изложеното до тук съдът намира, че в хода на производството е било допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, свързано с неправилно определяне на мястото и датата на извършване на нарушенията, и е приложен неправилно материалния закон, тъй като за две отделни административни нарушения е било наложено

само едно административно наказание, в разрез с императивната норма на чл.18 от ЗАНН. С оглед на това и наказателното постановление се явява неправилно и незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

Съобразно нормата на чл.61, ал.2 от ЗАНН в производствата пред районния съд страните могат да се представляват от адвокат, чието процесуално представително се доказва с наличието на сключен договор за правна защита и съдействие. Действително съобразно нормата на чл.63д, ал.1 от ЗАНН в това производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Съобразно нормата на чл. 1 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения „Размерът на възнаграждението за оказваната от адвоката правна помощ се определя по свободно договаряне въз основа на писмен договор с клиента, но не може да бъде по-малък от определения в тази наредба минимален размер за съответния вид помощ“. В настоящето съдебно производство липсва такъв договор между проц.представител на жалбоподателя и него самия, въпреки, че е направено искане от процесуалния му представител да му бъдат присъдени съдебните разноски в тази инстанция. В случая не е налице и нормата на чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата, тъй като жалбоподателя не попада сред изрично посочените лица на които се дължи безплатна защита и съдействие. Именно поради това, настоящия съдебен състав счита, че в случая приложима е нормата на чл.2, ал.1 от Наредбата „При липса на писмен договор размерът на възнаграждението се определя от адвокатския съвет по реда на чл. 36, ал. 3 от Закона за адвокатурата“. В тази връзка съда счита, че следва искането на проц.представител на жалбоподателя да се отхвърли, тъй като съда не дължи произнасяне за разноските при липсата на писмен договор между него и клиента му в настоящето производство- жалбоподателя „С.-А.“ ООД и същото да бъде насочено към адвокатския съвет по реда на чл.36, ал.3 от Закона за адвокатурата.

С оглед крайния изход на спора и направеното от пълномощника на въззиваемата страна искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, такова не трябва да се присъжда спрямо тях.

Водим от гореизложеното и на основание чл.63, ал.2, т.1 във вр.с чл.63, ал.3 от ЗАНН, Районен съд- С.

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № СС-23-ДНСК-98/22.11.2021г., издадено от началник на ДНСК– София, с което на основание чл.237, ал.1, т.6, предл.1 от ЗУТ на „С.-А.“ ООД, ЕИК **, със седалище и адрес на управление- гр. С. ул.”Д.” № 16, представлявано от В. Г. Г. е било наложено административно наказание- имуществена санкция в размер на 20 000 / двадесет хиляди / лева за извършени нарушения по чл.142, ал.5, т.3 и т.7 във вр.с чл.169, ал.1, т.3, чл.144, ал.1, т.9 и чл.166, ал.1, т.1, предл.1 от ЗУТ.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на адв.Тр.С. при АК-С. за присъждане на адвокатско възнаграждение, като **неоснователно**.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на юрисконсулт Д.К. при РДСНК-С. за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като **неоснователно**.

Решението подлежи на касационно обжалване в четиринадесет дневен срок пред Административен съд- С., считано от датата на съобщаването му.

Съдия при Районен съд – С.: _____